

"מאורות שלום"

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון תובב"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בס"ד פרשת משפטים - מברכין
כ"ה שבט התשע"ב שנה ו' גיליון 280
נא לא לקרוא בזמן התפלה - טעון גניזה
זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש שק
הדלקת נרות מוצ"ש

17:59	16:51	קרית ארבע
18:04	16:51	ירושלים
18:06	17:06	באר שבע
18:06	17:07	תל אביב

לע"נ שמעון עופר בן מאיר ז"ל

מאורות רבותינו זיע"א

אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסוף ישקל
כמהר הנתולת (כב טז). דעו אחיי, שאף
שמבואר בדברי מרן שלעתיד יהיה יצחק ראש
הנהגה, בסוד 'כי אתה אבינו' (ישעיה סג טו)
הנדרש על יצחק (שבת פט:) עיין בפרי עץ
חיים שער ראש חדש (פ"ג) עיין שם היטב.
אמת זה יהיה בעת יום הדין הגדול בעת תחיית
המתים, אשר שמואל הנביא היה מתיירא
ממנו, ואשרי הזוכין בדין יזכני השם עם כל
אוהבי. אבל קץ הגאולה, חס מלהזכיר כי לא
יישארו אלא אחד בעיר ושנים במשפחה
(ירמיה ג יד), אם יהיה הגאולה על ידי
הגבורות. ועל זה נאמר 'ואם מאן ימאן אביה'
אבינו יצחק שהוא אבינו העיקר לעתיד, כי
מדת הדין מעכב, אזי 'כסף ישקל' להמשיך
החסדים בחינת כסף. (זוה"ק ח"ג רעז).
('אוצר החיים' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

לרפואת יעקב בו דינה

מאורות הפרשה

"וְכִי יִמְכֹר אִישׁ אֶת בְּתוֹ לְאִמָּה לֹא תִצָּא כְּצֹאת הָעֶבְדִּים" [שמות כ"א]
חיי האדם בעוה"ז חולפים להם בריצה ובמרץ. שעה רודפת שעה,
ויום רודף יום, וברגע שיהא האדם שם את ליבו אל המרוצה
השוצפת גועשת, ויאט את מהלכו, יישיר מבט אל תוצרתו ופועל
מעשה ידיו, יתמה. האומנם? הלשם כך בא הוא לעולם? ואין
הדברים הללו נוגעים רק באלו שמלאכתם קודמת ללימוד התורה
וקיום המצוות, אלא ביתר שאת אל אותם חובשי ספסלי בית
המדרש, שהתביעה מהם גדולה יותר. שהרי בהתבונן היטב אין
אדם שהוא שלם בכל השלמות. ואם כן, הכיצד יצא האדם
ממרוצתו ומהרגלי חייו אל דרך ה'? על כך באה תורתנו הקדושה
והביננו בפסוק "וְכִי יִמְכֹר אִישׁ אֶת בְּתוֹ לְאִמָּה לֹא תִצָּא כְּצֹאת
הָעֶבְדִּים".

ויש לשאול שתי שאלות. האחת, מדוע ימכור איש את בתו לאמה?
והרי אין זה מדרך הנכון שאדם ימכור את בתו, ולא עוד שנגזר
עליה שלא תצא כשאר עבדים שזמנם קצוב וידוע? ולהסביר.
כל אדם הבא אל העוה"ז מושרשת בו נשמת אלקים זכה וברה,
מקור כוחו ושורש מעשיו. והנה, אם פעל ועשה, והלך אחר הרגלי
חייו, הרי מכר את נשמתו לאמה, לכזו שעול אדונה עליה ואין לה
בחירה או זכות קניין משלה. שהרי מההרגל ומחוסר שימת לב יצרו
הרע מוליכה אחר נטיות ליבו ללא הבחן ובדיקה. אם כן, "כי ימכור
איש" הוא האדם המוכר את נשמתו ממכר עבד ליצה"ר, ולכן "לא
תצא כצאת העבדים", כי אין כאן עניין טכני של זמן קצוב, אלא כל
זמן שנשמתו בפועל ידיו ממושכנת בידי יצרו אינה יכולה לצאת,
ושחרורה תלויה בו.

באה תורתנו הקדושה ומדריכה אותנו, שהקדושה והטהרה, מצויים
בידנו ויש לנו את האחריות הישירה להיותנו עובדי ה' באמת, או
ח"ו בהיפך. נקבל על עצמנו לבחון ולהתבונן תמיד על מעשינו
ובפרט על מעשה קיום המצוות, ונעיין בהם שבע בדיקות וחקירות
למען לא נמכור את נשמתנו לאמה, תחת יצה"ר, וממילא תלך
נשמתנו ותאיר כאור שבעת הימים. אכ"ר.

חדש
עלון "פינוק לשבת" לילדים
בהוצאת בית מדרשנו. ניתן להורידו בקישור
הבא -
http://www.ohrshalom.net/Shabbat_treat.htm

ארגון להתפלל
לרפואת חולי כלל ישראל
למשלוח שמות לתפילה ולהצטרפות
lehitpalel@gmail.com

העלון יוצא לזכות
לאה בת שרה ומסעוד אשר ערן בן מרים
שיזכו לברכת זרע של קיימא אכ"ר

מאורות "מעשה שלום"

זָבַח לְאֱלֹהִים יִחְרַם בְּלִתֵּי לַ הוֹי"ה לְבָדוּ (כב יט).

רש"י הקדוש כבר נתקשה למה נאמר 'חרם' ולא מיתה ממש. ואפשר לרמז על פי דברי כ"ק מרן זקני הגה"ק רשכבה"ג בעל היכל הברכה מקאמרנא זיע"א שפירש בספרו הקדוש הנ"ל, וז"ל: 'לאלהים' בקמץ, לאלהים הידוע ומפורסם אלהים קדושים, קדוש הוא בכל מיני קדושות וכו', וכל מי שאינו מקדש זה השם, הס"ת פסול, ואם לבו נקפו, יקדש על תנאי, ויאמר אני מקדש זה השם כפירוש הזוהר (זוהר חדש בראשית) שאסור להזכיר שם אלהים בקרבן, והוא אלהים קדושים ודפח"ח ורש"י. וזה ידוע מספרים הקדושים שהאדם הישראלי צריך לעבוד את הבורא עולם בבחינת רש ובתחנונים, וכמו שרואים אצל משה רבינו שכתוב 'ואתחנן אל הו"ה' (דברים ג כג) ופרש"י וז"ל: אע"פ שיש להם לצדיקים לתלות במעשיהם הטובים, אין מבקשים מאת המקום אלא מתנת חנם. ולזה ביקש 'ואתחנן אל הו"ה' בשם הו"ה בבחינת רחמים. נראה מזה שאסור לו לאדם להתפלל בבחינת אלהים במידת הדין, דהיינו שמבקש מה שמגיע לו, להראות שאין הוא מפחד ממדת הדין שתולה עצמו בזכותיו הטובים, וזה הדרך אינה נכונה כי ע"ז הוא צריך לרחמים גדולים, כי מדקדקים עליו מאוד ומביא עליו הרבה מקטרגים, אבל אם הוא באה להתפלל ומבקש מאת הבורא עולם בבחינת רש ותחנונים ומבקש בבחינת רחמים הו"ה, אז אינו מפחד משום מקטרגים. וזה מרמז הפסוק 'זבח לאלהים' שמי שזוהר ומתפלל בדרך של אלהים ודין, 'חרם' זה עבודה צריך להחרים אותו כי הוא דרך גאווה, שאינו מפחד וחושב שיש לו על מי לסמוך, רק הדרך הנכונה הוא 'בלתי להו"ה לבדו' רק בבחינת מידת הרחמים ותחנונים. ירחם השם יתברך עלינו במהרה לישועה אמן. ('מעשה שלום' מרבינו שלום מקאמרנא)

מאורות סיפורי רבותינו זיע"א

וְאֵלֶּה הַ מְשֻׁפְּטִים אֲשֶׁר תִּשְׁמַע לְפָנֶיהֶם (כא א).

פרש"י 'לפניהם' ולא לפני ע"א, ואפילו ידעת בדין אחד שהם דנין אותו כדיני ישראל, אל תביאהו בערכאות שלהם. איש חסיד היה בעיר הבירה לונדון שהיה לו עסקים נרחבים בכל מיני עסקים, הן עם יהודים והן עם גויים, והיתה לו הצלחה גדולה בעסקיו. לאחד מהגויים שהיה לו עסקים עמו לא נראה לו בעין יפה הצלחתו של חסיד זה, חשב הגוי איך יוכל לנשלו מכל עסקיו והוא יקבל את כספו של חסיד זה, ניסה הגוי כל מיני דרכים ולא הצליח בהם. עד שפעם אחת הטמין לו הגוי מלכודת חזקה שלא יוכל החסיד לצאת מזה, ועשה מה שעשה ורץ לבית המשפט הביא מסמכים על גבי מסמכים ועדי שקר ועשה הכול כדי להרשיע אותו חסיד. בבית המשפט עיינו בכל המסמכים והעדויות שהביא הגוי, וראו שיש מקום להרשיע את החסיד, מיד יצא מכתב רשמי לחסיד שעליו להתייצב בבית המשפט, ואם יש לו מה להשיב על טענות הגוי שיבוא להשיב ולהצדיק את עצמו. כשהגיע המכתב הרשמי בבית החסיד חשכו עיניו ולא האמין למראה עיניו, הרי הגוי הזה שיש לו כבר כמה וכמה שנים עסקים עמו הוא הוא מטמין כעת מלכודת לנשל אותו מכל כספו, אבל הרי חסיד הוא וחסיד אינו מתייאש מיד שלח מכתב בהול לרבו רבינו הגה"ק רבי שלום מקאמרנא זיע"א, שידוע שתפילותיו של רבינו עשו רושם ולא שבו ריקם, ופעל ישועות בקרב הארץ, וברכותיו עשו פרי, ובהבל פיו היה פועל ישועות. ותינה והתאוונן לרבינו על גוי זה שמציק לו ומרע לו, ותובעו בבית המשפט סכום כביר על לא עוול בכפו, ורוצה לנשל את כל כספו, ובעוד ימים ספורים צריך הוא להתייצב בבית המשפט, וכפי הנראה השופטים נוטים לצד התובע הגוי, ומתחנן לרבינו שהרי יש לו משפחה גדולה לפרנסם, ואין לו שום אפשרות לשלם לגוי זה, ויישאר בערום וחוסר כל, ולכן הוא מבקש מאת רבינו לתומו שיועיל בטובו לקלל אותו גוי ולהעבירו מהעולם. כשקרא רבינו את המכתב, התבטא בלשון קדשו בקוראו אחריו: 'דער רוח זאל אים נעמען' [שילך לכל הרוחות], ולא ארכו הימים כאשר נתקבל על ידו של חסיד זה מכתב, ובה הוא מודה לרבינו על בקשתו שנתקבלה, ועל הישועה הגדולה שהגוי הזה נעלם במיתה משונה, וממילא נתבטלה ממנו כל התביעה, בצרפו סכום כסף גדול כהכרת הטוב.

שלשלת הקודש

העלון יוצא לעילוי נשמת

משה בן יוסף	נעמי בת חיים	שרה בת חיים	אברהם בן חיים	ציון בן אברהם	עזרא בן יוסף	אברהם בן יוסף
ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל

גַּם, לְהַקְדִישׁ עֵלְוִנִים וְשִׁיעוּרֵי תוֹרָה לְלֹא שׁוּם תּוֹמָה - צוּר קִשֶׁר בְּדוּא"ל - info@ohrshalom.net